

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: کریستوفر بلک
برگردان: م. قربانی
۱۲ فبروری ۲۰۲۴

حکم دیوان بین‌المللی دادگستری

چه کسانی باتلاق بیداد را خشک می‌کنند؟

در ۲۶ جنوری، دیوان بین‌المللی دادگستری با حکم حمایت از اسرائیل در پرونده حقوقی افریقای جنوبی علیه اسرائیل که به علت ارتکاب نسل‌کشی مردم غزه، علیه اسرائیل تشکیل داد، یک بار دیگر اثبات کرد که در باتلاق متعفن فساد، زوال و بی‌عدالتی غرب فرو رفته است.

مفسران غربی، همه از چپ تا راست، برای پنهان کردن معنای واقعی حکم و توجیه آن، ادعا کردند که به اسرائیل فرمان توقف نسل‌کشی داده شده است. دیوان هیچ کاری از این دست انجام نداده است. دادگاه فقط به اسرائیل یادآوری کرد که از قوانین جنگ پیروی کند، اما از اعطای درخواست افریقای جنوبی برای دستور وادار کردن اسرائیل به توقف عملیات و خروج نیروهایش امتناع کرد. دیوان بین‌المللی عکس آن عمل کرد و به اسرائیل اجازه داد به کارزار نسل‌کشی خود ادامه دهد. اساساً دادگاه گفت: «نسل‌کشی شما می‌تواند ادامه یابد، فقط هنگام نسل‌کشی، مراقب رفتار خود باشید.»

منطق، برای همه، به جز سران متوهم و سخنگوی غرب، از میان رفته است و دلیل خوبی هم دارد، چون دیوان بین‌المللی و مفسران این واقعیت را نادیده گرفتند که دیوان بین‌المللی درست ۲۲ ماه پیش در مورد پرونده‌ای که اوکراین در مورد عملیات نظامی روسیه علیه آن مطرح کرده بود، حکم صادر کرد. رژیم کییف با کمک اربابانش در واشینگتن،

پرونده‌ای را در دیوان بین‌المللی علیه روسیه تشکیل داد که ادعا می‌کرد روسیه در حال ارتکاب نسل‌کشی است. خلاف پرونده اسرائیل، اوکراین هیچ مدرکی برای اثبات ادعای نادرست خود به دیوان بین‌المللی دادگستری ارائه نکرد. روسیه از شرکت در آن خودداری کرد، زیرا دیوان بین‌المللی هیچ صلاحیتی نداشت، زیرا هیچ اختلافی در این مورد وجود نداشت که مناقشه رسمی در مورد نسل‌کشی، یا عدم نسل‌کشی، وجود دارد. و علاوه بر آن، اقدامات روسیه صرفاً ماهیت نظامی داشت و هیچ حمله‌ای علیه غیرنظامیان اوکراین رخ نداد، جز حملات نازی‌های کییف به غیر نظامی‌های جمهوری‌های دونباس و روسیه. روسیه به دیوان بین‌المللی دادگستری اعلام کرد که چنین صلاحیتی ندارد و از شرکت در یک نمایش مسخره امتناع کرد.

اما، علی‌رغم این واقعیت که هیچ صلاحیتی برای دیوان وجود نداشت و هیچ مدرکی مبنی بر نسل‌کشی یا جنایت جنگی، جز ادعائی ساده، از سوی اوکراین به دادگاه ارائه نشد، دیوان بین‌المللی در ۱۶ مارچ ۲۰۲۲، دستور موقت صادر کرد که روسیه باید عملیات نظامی را متوقف و نیروهای خود را خارج کند.

این سند در دوگانه خیره‌کننده است. از این فراتر این‌که حتی در حکم دیوان بین‌المللی در ۲۶ جنوری، قضات دیوان به شواهد قانع‌کننده ارائه شده از سوی افریقای جنوبی استناد کردند که ثابت می‌کرد که اسرائیل مرتکب نسل‌کشی فلسطینیان شده است. با این حال، قضات دیوان بین‌المللی ارجاعات خود به شواهد را نادیده گرفتند و در عوض این سفسطه اسرائیل را پذیرفتند که اسرائیل حق دفاع از خود را دارد و تلاش می‌کند از قوانین جنگ پیروی کند.

اما قانون بسیار روشن است. طبق قوانین بین‌المللی در مقابل حملات مشروع نیروهای مقاومت علیه اشغال غیرقانونی سرزمین‌های فلسطینی، اسرائیل حق دفاع از خود ندارد. حمله حماس در اکتوبر ۲۰۲۳ حمله‌ای علیه سرزمین‌های اشغالی بود. اسرائیل به هیچ‌وجه هیچ‌گونه حق قانونی جوئی ندارد. تنها منبع قانونی آن در مواجهه با چنین حمله‌ای خروج نیروهایش است.

دیوان بین‌المللی دادگستری، نه تنها با صدور حکمی مبنی بر این‌که روسیه باید اقدام نظامی در دفاع از مردم دنباس و روسیه را متوقف کند، و نیز با نادیده گرفتن قانونی که می‌گوید اشغالگر حق دفاع از خود ندارد، به وضوح ریاکاری و سندرد دوگانه خود را به نمایش گذاشت، بلکه به اسرائیل اجازه داد تا به کشتار خود ادامه دهد، حتی ظاهراً دستوری برای ترغیب حماس به آزادی گروگان‌های اسرائیلی صادر می‌کند، یا حتی اگر، حماس طرفی در پرونده اسرائیل-افریقای جنوبی نباشد، از دستور به اسرائیلی‌ها برای آزادی هزاران گروگان فلسطینی که سالیان دراز زندانی شده‌اند، از جمله زنان و حتی کودکانی که برخی از آنان که در زندان‌های اسرائیل به دنیا آمده‌اند، امتناع می‌کند.

نخست‌وزیر اسرائیل، نتانیاهاو، بدرستی حکم دیوان بین‌المللی را تمسخر کرد و گفت جنگ اسرائیل ادامه می‌یابد و این‌که اسرائیل قوانین جنگی را مراعات می‌کند. واشینگتن، لندن، اوتوا، و بقیه از تصمیم دادگاه استقبال کردند و حق اسرائیل برای دفاع از خود را تأیید کردند. مفسرانی که سعی می‌کردند آب روئی برای افریقای جنوبی بخرند و چهره شجاعانه‌ای برای این حکم بسازند، دستان خود را فشردند و نالیدند که دستور آتش‌بس وجود ندارد، اما گله کردند که حداقل به اسرائیلی‌ها گفته شد که مراقب رفتارشان باشند و این حکم تأیید می‌کند که اسرائیل مرتکب نسل‌کشی شده است. خوب، حکم را هر طوری می‌خواهند بیچانند، اما (حکم) اصلاً چنین چیزی را نمی‌گوید. قضات گفتند افریقای جنوبی شواهدی ارائه داده که ادعای نسل‌کشی را قبول می‌کند، اما وقوع آن را تأیید نمی‌کند. وقتی پرونده اصلی در آینده نامعلوم مورد بحث قرار گیرد، مشخص خواهد شد، مگر این‌که این مفسران بتوانند زمان را بشکنند و اکنون برای آینده تصمیم بگیرند، فعلاً این چیزی است که دستشان را می‌گیرد: شکست افریقای جنوبی، پیروزی اسرائیل، و ادامه تراژیدی برای فلسطین.

اما از آنجا که وکلای افریقای جنوبی در را برای بی‌عدالتی باز گذاشته اند، باید توضیحاتی ارائه دهند. سخنان افتتاحیه آن‌ها در جلسه شفاهی این پرونده با ذکر نسخه تبلیغاتی اسرائیل از حمله ۷ اکتوبر حماس آغاز شد. نیازی نبود آن‌ها این کار را انجام دهند. آنان در عوض بسادگی این واقعیت را بیان می‌کردند که حماس به نیروهائی که به طور غیر قانونی سرزمین فلسطین را اشغال کرده اند، به صورت مشروع مقاومت و حمله کردند. آن‌ها می‌بایست قاطعانه بیان می‌کردند که اسرائیل در چنین حمله‌ای حق دفاع از خود ندارد. ولی آن‌ها چنین چیزی نگفتند. در واقع آن‌ها کاملاً از این موضوع طفره رفتند و وقتی وکیل انگلیسی اسرائیل بیانش را با حمله حماس به «سرزمین مستقل اسرائیل» آغاز کرد، وکلاء می‌بایست فوراً ایستادگی می‌کردند، مخالفت می‌کردند و می‌گفتند که این یک دروغ است. اما آنان هیچ کاری نکردند، هیچ نگفتند.

و علی‌رغم این واقعیت که وکیل ایرلندی افریقای جنوبی به عملیات نظامی روسیه در اوکراین اشاره کرد و اتفاقاً به شیوه‌ای تحقیرآمیز، هرگز یک بار هم به دادگاه یادآوری نکرد که تنها ۲۲ ماه پیش‌تر، آن‌ها به روسیه دستور توقف عملیات نظامی را صادر کرده بود در حالی که هیچ مدرکی وجود نداشت، در آن صورت دادگاه چاره‌ای نداشت جز دستور توقف عملیات نظامی اسرائیل در غزه، چیزی که اصلاً به آن اشاره نشد. قصور در انجام این کار برای پرونده آن‌ها کشنده بود و به عنوان یک وکیل، تنها با سهل‌انگاری، عدم صلاحیت، یا تصمیم عمدی مبنی بر عدم اشاره به چنین سابقه‌ای، قابل توضیح است. آن‌ها هم به سابقه‌ای که بتازگی رخ داده بود.

این‌که چرا تیم حقوقی چنین تصمیمی گرفته است را به اندیشه خواننده واگذار می‌کنم. اما به نظر این نویسنده ظاهراً افریقای جنوبی کوشید تا هم‌زمان دو طرف را خوشنود سازد: نخست جنوب جهانی، با تشکیل پرونده، که همه ما آن را تحسین می‌کنیم، و غرب، یعنی واشینگتن، با ایجاد فضائی که در آن تصمیمی اتخاذ کند که به اسرائیل اجازه دهد از همان چیزی که افریقای جنوبی برایش پرونده تشکیل داده بود، عبور کند: جلوگیری از نسل‌کشی.

یک بار دیگر شاهد بی‌عدالتی نظام بین قضائی بین‌المللی هستیم، فساد در نظام و در درون آن، و بار دیگر دیوان بین‌المللی تنها ابزار سیاست قدرت است و به جای آن‌که در خدمت توقف جنگ باشد، تلاش می‌کند آن را توانا، توجیه و تشویق کند. دود و دم ناشی از این باتلاق شدیدتر شده است. اما چه کسی قرار است این باتلاق را بخشکاند، پیش از این‌که همه ما از بوی تعفن آن خفه شویم؟

برگرفته از: نیو ایسترن آوتلوک

منتشر شده در تاریخ: ۰۱ فبروری ۲۰۲۴